

ПРОБЛЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ, СПОРТУ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Останні роки потрясли нашу країну випадки, які відбуваються на уроках фізичної культури, а саме смертельні випадки під час занять.

Багато спеціалістів піднімали і піднімають питання ролі, значимості та відношення держави до занять фізичною культурою, масовим спортом і спортом вищих досягнень. І якщо останній, незважаючи на всі економічні та інші проблеми, тримається за рахунок вузького кола спеціалістів при наявності геніальних здібностей деяких спортсменів та тренерів. І він є, був і буде тому, що великі досягнення в спорті допомагають піднятися на певний рівень життя, як морально, так і матеріально.

Але мова не про високі досягнення в спорті наших спортсменів, а про фізичне виховання, яке впливає на здоров'я людини, а саме на здоров'я підростаючого покоління, молоді і студентів.

В час політичної та економічної кризи все менше і менше приділяється уваги здоров'ю людей, студентів. З одного боку добре, що ми йдемо до Європи, до повного втілення Болонського процесу в життя. Але саме фізичному вихованню студентів там немає місця.

А що ми маємо сьогодні: найбільшу смертність в Європі. І смертність перевищує народжуваність в нашій країні. Крім того, більше 90% смертності через серцево-судинні захворювання, тобто інфаркти і інсульти. Ще декілька років тому середній вік життя в нашій країні становив 73 роки, а зараз всього 67 років. З кожним роком погіршується ситуація зі станом здоров'я і студентів. Кількість студентів, які не входять в основну групу, з кожним роком росте і збільшується, і на сьогодні, наприклад, у Чернігівському державному педагогічному університеті імені Т.Г.Шевченка досягає 30%. Більше 40% дітей шкільного віку страждають на остеопороз, це кісткове захворювання, яке виникає внаслідок недостатнього навантаження на м'язи і скелет. Це пов'язано з тим, що молодь мало рухається, діти сидять біля телевізора або комп'ютера, грають на автоматах. А школяру треба більше рухатися, займатися спортом, плавати, мати руховий режим щодня 3-4 години.

В системі фізичного виховання в колишньому Радянському Союзі всі школярі обов'язково влітку проходили через табори: літнього відпочинку при школі, піонерські табори в місті, області й по всій країні. Обов'язково влітку плавали і були водні процедури. Зараз з усього того залишилось до 15% працюючих таборів. А можливості батьків в економічному аспекті відповідно до відпочинку своїх дітей значно погіршилися. Біля 10-13% батьків мають можливість

відправляти дітей на відпочинок на море чи інші місця. Тому, нас не влаштовує перехід до Болонської системи навчання за відсутності державної підтримки фізичного виховання.

В Європі і інших розвинутих країнах світу при прийомі на роботу спеціаліста головне – стан його здоров'я. І чим він менше хворіє, тим більше про нього піклується фірма чи організація, де він працює. Але таке відношення складалося не рік, і не два, а багато років. Молодь тих країн має іншу філософію і відношення держави до власного здоров'я. Нам треба докорінно змінити мислення, змінити відношення людей на те, що це потрібно нам і виховати потребу у власному здоров'ї і вкладати кошти у власне здоров'я, здоров'я дітей та молоді. І чим буде свідоміше відношення, то тоді буде краще сприймання Болонської системи і всі відповідні рішення: президентської програми "Здорова нація", спільної колегії Міністерства освіти і науки України разом з Міністерством охорони здоров'я, Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, Академії медичних наук та Академії педагогічних наук від 11 листопада 2008 року „Про реформування системи фізичного виховання учнів та студентської молоді у навчальних закладах України”.

Над чим і працюємо і бачимо одне з головних завдань у вирішенні даної проблеми. Треба працювати над удосконаленням професійної підготовки майбутнього вчителя – вчителя фізичного виховання.

Підвищення ефективності фізичного виховання, поліпшення рухової активності, збереження й зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя учнівської та студентської молоді нині визнано найактуальнішими проблемами, що нагромадилися у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах. Результати наукових досліджень й аналіз практики роботи шкіл свідчать, що частина фахівців з фізичного виховання недостатньо підготовлена до реалізації професійних функцій, не компетентна в своїй діяльності. Вирішення даної проблеми дозволить зробити хоч невеликий, але крок вперед.

Головний редактор серії,
професор, доктор педагогічних наук

М.О.Носко